

عنوان مقاله:

ارزیابی جذب بهینه انرژی خورشیدی جهت تأمین انرژی الکتریکی سکونت گاه های شهری در راستای توسعه پایدار شهر شیراز

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری، توسعه و بازآفرینی زیرساخت های شهری در ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مهسا مختاری - کارشناس مهندسی انرژی

خلاصه مقاله:

افزایش شهرنشینی فرآیند کاهش روبه زوال انرژی های فسیلی، نیاز به استفاده از انرژی های تجدیدپذیر را به وجود آورد. بهره گیری از انرژی های تجدید پذیر یکی از شاخص های توسعه پایدار می باشد. توسعه پایدار در واقع به معنی برطرف کردن نیازهای نسل حاضر، بدون ایجاد خدشه در نیازهای نسل آینده می باشد. در راستای تأمین انرژی برق مصرفی شهری، منابع تجدید پذیر یکی از با کیفیت ترین راه حل های ممکن می باشند. از آنجایی که نیاز کشور به انرژی مستمر در حال افزایش و از طرفی دیگر منابع فسیلی رو به کاهش است، روبه استفاده روزافزون از منابع انرژی غیرتجدیدپذیر منجر به آلودگی زیست محیطی گشته، لذا امروزه یکی از راه کارهای جایگزین برای جلوگیری از ایجاد بحران انرژی می توانند به اصلاح الگوی مصرف نیز بپردازد، بهره برداری از انرژی های تجدید پذیر است. انرژی خورشیدی از جمله انرژی های تجدیدپذیر می باشد. یکی از مؤلفه های اصلی توسعه پایدار شهری نیز محسوب می گردد. انرژی های تجدید پذیر به علت داشتن ویژگی های مانند عدم آلودگی زیست محیطی و تجدیدپذیر بودن، می توانند بهترین جایگزین برای انرژی های تجدید ناپذیر فسیلی باشند. با توجه به وجود شرایط آب و هوایی مناسب جهت بهره برداری از انرژی خورشیدی در مناطق مرکزی و جنوبی ایران، می بایست بهره برداری از انرژی خورشیدی گسترش یابد. در این پژوهش بالقوه بودن استفاده از پانل های خورشیدی جهت تأمین انرژی برق مصرفی را برای ساختمان های اداری و مناطق مسکونی در شهر شیراز را مورد بررسی قرار می دهیم. پژوهش حاضر از نوع هدف کاربردی از لحاظ چگونگی جمع آوری اطلاعات توصیفی می باشد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، انرژی خورشیدی، شهر شیراز، منازل مسکونی، ساختمان های اداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1113997>

